

SU SPALIO ŠVENTĖMIS, DRAUGAI!

VISŲ ŠALIŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

lapkričio

7 d.

Seštadienis

Nr. 131 (4324)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

J. Buivydo plakatas (ELTA)

Būsimųjų karių palydos

Sigitas Staniūnas, baigęs profesinę technikos mokyklą, 1979 metais pradėjo dirbti „Gintaro“ kolūkio traktorininku. Jaunuolis nuoširdžiai domėjosi technika, sąžiningai atlikdavo visas užduotis. Jis sesijiniu būdu baigė Kavarsko vidurinės mokyklos XI-ąją klasę, įstojo į šlovinią VLKJS eilę. Ne karą, susimąstęs „Gintaro“ kolūkyje jaunųjų gamybininkų tarpe socialistinio lenktyniavimo rezultatus, buvo pripažintas geriausiu jaunuoju gamybininku, apdovanotas pereinamuoju prizų ir piniginių premijų. Komjauniolis

rimtai ruošėsi kilniai karinei tarnybai, savo darbais ir visuomenine veikla rodė sektiną pavyzdį kitiems, įsigijo gretutinę specialybę.

„Gintaro“ kolūkio valdyba, partinė, komjaunimo ir profsąjunginė organizacijos surengė vaikams, išvykstantiems į Tarybinę Armiją, palydas. Išvykstantį į karinę tarnybą tarpe buvo ir mechanizatorius Sigitas Staniūnas.

Didžiojo Tėvynės karo dalyviai K. Sudeikis, L. Kernagys papasakojo būsimiems kariams apie patirtus sunkumus kovojant Didžiojo Tėvynės karo frontuose, pasidalyti mintimis apie atliktą Internacionalinę pareigą padedant kitų šalių tautoms išsikovoti laisvę ir nepriklausomybę.

Nuoširdžius linkėjimus būsimiesiems kariams perdavė partinės, komjaunimo, profsąjunginės organizacijų vadovai. Nuo kolūkio valdybos ir visuomeninių organizacijų jaunuoliams, išvykstantiems į Tarybinę Armiją, buvo įteikti priesakai, kuriuose linkima sėkmingos tarnybos saugant mūsų daugiatautinės Tėvynės sienas, reiskiamas įsitikinimas, kad vaikinais, atlikę garbingą pareigą Tėvynei, vėl grįš į savo kolektyvą.

Būsimieji kariai kartu su Didžiojo Tėvynės karo dalyviais prisiminimui pasodino ąžuoliukus.

V. Krasauskas
„Gintaro“ kolūkio partinės organizacijos sekretorius

Kelrodė žvaigždė

Siasiasdešimt ketvirtą kartą Tarybų šalies gyventojai žengia šventinėse demonstracijose, nešdami šūkius, kuriuose aukso raidėmis parašyta: „Tegyvuoja Didžioji Spalio socialistinė revoliucija!“. Šis didingas šūkis skamba visose socialistinės sandraugos šalyse, visame pasaulyje. Didysis Spalis yra darbo žmonių kelrodė žvaigždė kovoje prieš išnaudojimą ir monopolijų priespaudą, prieš imperializmo užmačias, už savo teises, už politinę ir socialinę žmonių pažangą, už taiką žemėje.

1940 metais, ruošiantis pirmą kartą laisvai minėti Didžiojo Spalio sukaktį, Lietuvos TSR liaudies poetas Liudas Gira rašė:

Tėvynė mūsų dar nebuvo niekad
Tokių gražių, tokių džiugių dienų.
Tegu ant medžių lapo ryt
neblieka —
As spalyje gegužį gyvenu.

Visa, ką per keturiasdešimt vienerius metus pasiekė Tarybų Lietuva — Didžiojo Spalio idėjų įsikūnijimas. O pasiekta labai daug. Labai

iškalbingas jau vien tas faktas, kad per trumpą istorinį laikotarpį „artojėlių Lietuva“ tapo industrinė. Broliškoms respublikoms padedant, pokario metais Nemuno krašte pastatytos 227 stambios įmonės, pramonės produkcija padidėjo daugiau kaip 58 kartus. Elektros

to. Pagerintos butų sąlygos beveik kas ketvirtam Tarybų Lietuvos gyventojui!

Industrializuotas, socialistiniais pagrindais besitvarkantis kaimas sėkmingiau įveikia ir gamtos negandus. Labai sunkūs žemės ūkiui buvo pernykščiai metai, bet bendroji kaimo produkcija

energijos gamyba nuo 1940 metų išaugo 140 kartų!

Kiekvienas penkmetis mūsų atneša vis didesnius laimėjimus. Štai per praėjusį, dešimtąjį, buvo gauta beveik 28 milijardai rublių nacionalinių pajamų, arba penktadaliu daugiau, negu per devintąjį. O sparti liaudies ūkio raida užtikrina mūsų gerovės augimą.

Desimtojo penkmečio metais realiosios pajamos vienam respublikos gyventojui padidėjo 19 procentų. Daugiau kaip 350 tūkstančių negamybinės sferos darbuotojų padidinti atlyginimai. Pastatyta 9,5 milijono kvadratinio metrų gyvenamojo plo-

beveik dvigubai pranoko 1940 metų lygį.

Intensyviai kurama dar tvirtesnė žemės ūkio materialinė bazė. Per dešimtąjį penkmetį tam buvo skirta 3,5 milijardo rublių kapitalinių įdėjimų, pagrindiniai kolūkių, tarybinių ūkių ir tarpkaiminių įmonių fondai padidėjo 64, o darbo aprūpinimas energija — 65 procentais. Nusausinta 544 tūkstančiai hektarų drėgnų ir pelkėtų žemių, įrengta 162 tūkstančiai hektarų kultūrinių pievų ir ganyklų. Kasmet respublikos ūkiai vidutiniškai gaudavo po 3500 traktorių, 1400 kombainų, 3900 sunkvežimių, daug kitos naujausios našios technikos.

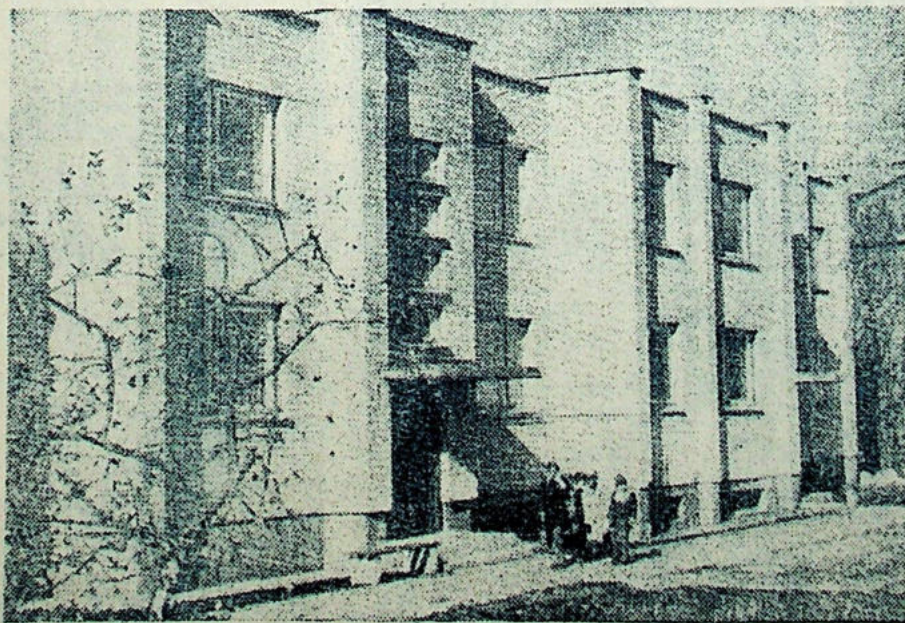
Paraisčių durpių gamintojams — pirmoji vieta

Susumavus Jonavos durpių įmonės cecho socialistinio lenktyniavimo rezultatus per trečiąjį šių metų ketvirtį, nugalėtoju pripažintas Paraisčių durpyno kolektyvas. Per ketvirtį šis kolektyvas realizavo 14 tūkstančių tonų durpių kraiko, atitinkamą užduotį įvykdydamas 155

Itin sparčiai realizuojamos Paraisčiuose iškastos durpės šiomis dienomis. Ruošdamiesi rudens sezonui, durpyne trūkstantis žmonės iš anksto pasirūpino daug produkcijos atgabenti į sausvietę, į kurią ūkių transportas gali įvažiuoti ir rudens darbų laikotarpiu. Itin stropiai šiame bare pasidarbavo motovežio vairuotojas Petras Rūtėnas su darbininke Laima Markilevičiene. Dabar į durpyno sausvietę kasdien atvežta ūkio transportas iš penkių respublikos rajonų, per dieną realizuojama daugiau kaip po 800 tonų durpių kraiko.

Tarpusavyje lenktyniaudamos už spartų durpių gamybos užduotį vykdymą, pasižymėjo durpyno darbininkų šeimos, kai kuriomis dienomis net du kartus viršydavusios išdirbio normas. Šių darbuotojų tarpe — frezuotojai, tėvas ir sūnus Vytautas ir Aloyzas Zdanevičiai, tėvas ir sūnus Benediktas ir Antanas Ivanauskai, valdantys sūsnio ir surinkimo mašinas. Nuoširdžiai trūsė durpių lauke darbininkė Danutė Pošiūnienė, o jos vyras Antanas, šaltkalvis suvirintojas, pasižymėjo, kaip vienas nagingiausių technikos remonto inžinierių. Per visą gamybos sezoną geriausią savosios profesijos meistro vardą buvo iškovojęs surinkimo mašinos mašinistas Adolfas Pūpšta. Durpyno kolektyvas pasiryžęs pirmą laiką įvykdyti metinę kraiko realizavimo užduotį.

D. Bartkus

Standien mūsų kraštas ypatingai gražus — visur plazda raudonos vėliavos — Tarybų šalis mini pačią brangiausią savo šventę — Didžiojo Spalio socialistinės revoliucijos 64-ąsias metines. Tikrai įsimintinos jos bus nemažai grupei Kavarsko miesto gyventojų, neseniai atšventusių gražias įkurtuves naujame daugiabutyje...

Apie ženklesnes Kavarsko apylinkėje pastebimas permalnas, apie tai, kaip ir kuo čia žmonės gyvena — plačiau skaitykite antrajame mūsų laikraščio puslapyje.

ŽENKLIŲ LAIMĖJIMŲ KELIU

Ryškos permainingos ir nauji siekiai

Kavarsko apylinkės LDT vykdomojo komiteto
pirmininkė Antanina Bucylina

Elna į pabaigą vienuoliktojo penkmečio pirmieji. Greitai juos visų keturių Kavarsko apylinkės ūkių žemdirbių pasvers galutinai susumuotais konkrečiais darbais, bet kai kurie rodikliai džiugina jau dabar: pavyzdžiui, grūdų paruošų planas buvo įvykdytas 147 procentais. Tačiau ar skaičiuodami hektarų dosnumą, ar besidžiaugdami turėjančių kasdieniu stalu, pirmiausia galvojame apie visų tų gėrybių kūrėją — žmogų. O dirbančiojo pastangos, jo sugebėjimai, savo ruožtu, neatsiejamomis gljomis susiję su tokiomis socialiniais aspektais, kaip žmonių gerbūvio kėlimas, buitinių sąlygų gerinimas, dvasinio pasaulio turtingumas, gilaus visuomeninio ūkio interesų supratimo ugdymas.

Kas šiuo reikalu nuveiktas? Visų pirma ženkliai keičiasi pats kaimo vaizdas. Stai vien tik per kelerius metus neapžįstamai ūgtelėjo centrinė „Gintaro“ kolūkio Janušavos gyvenvietė, kur niekam nebe naujiena vandentiekis, kanalizacija, kiti tokie būtiniai patogumai. Arba kas negirdėjo apie šeiminių kiškų ir su didžiule išmone savąsias sodybutes prižiūrinčius atžalyniečius? Ne tik patiemis čia miela gyvenė, bet ir prieš svečių pasipuikuoti yra kuo. Nebus perdėta ir pasakius, jog tiek pastarieji metai, tiek visos ateities perspektyvos labai glaudžiai siejamos su statybų aikštelėmis. Labiausiai žvilgsnį kreipiame į „Atžalyno“ ir „Gintaro“ kolūkių mechanizacijos kiemų statybos eigą. Kiekvieno objekto vertė gerokai pranoksta milijono rublių samatinę vertę. Didelė statybvietė Staškūniškio tarybiname ūkyje — čia kyla 400 vietų karvidė. Nelieta nuošalyje ir naujų buitinių objektų statyba. Antai, atžalyniečiai ruošia projeklinę dokumentaciją naujo 90 vietų vaikų

darželio-lopšelio statybai Kavarsko gyvenvietėje. Jakšiškiai ir staškūniškiai penkmečio elgoje planuoja įvesti rikiuotėn po vieną aštuonbutį namą. Toliau plės Alytaus ENSK gyvenamųjų namų kvartalas Janušavoje: šalia jau esančių dešimties spalvingų namų, kitais metais iškilis dar antra tiek.

Partija ir vyriausybė daro sprendžiant žemdirbių materialinės gerovės ir socialinius klausimus. Klek įmanoma, stengiasi šito neapeiti apylinkės Tarybos deputatai. Džiugu pastebėti, kad Kavarsko apylinkėje nuo seno nesvetimos gražaus darbo tradicijos, kurios tęsiamos ir dabar. Didelio atkaklumo darbinyje pareikalauja iš žemdirbių mūšis už duoną, nemaž pastangų tenka įdėti siekiant įvykdyti ir gyvulininkystės produktų gamybos užduotis. Tačiau džiugu, kad tarp darbščiausių žemdirbių neretai minimos ir apylinkės Tarybos deputatų pavardės: „Gintaro“ kolūkio dirbtuvių vedėjo Vytauto Keibo, Staškūniškio tarybinio ūkio verslininkės Aldonos Duncienės, nenulstančios laukininkės iš Jakšiškio tarybinio ūkio Genės Garunkšienės, „Atžalyno“ kolūkio fermos vedėjos Anelės Zakauskienės, „Gintaro“ kolūkio vyr. zootechnikės Genovaitės Dragūnienės bei daugelio kitų. Didelį organizacinį ir auklėjamąjį darbą dirba taip pat apylinkės Tarybos deputatai Antanas Zibutis, Juozas Bučys, Vytautas Krasauskas, Juozas Acus ir kiti.

Kiekvienos Didžiojo Spalio metinės įrašo vis naują puslapį į mūsų gyvenimo istoriją. Ši džiugi šventė skatina mus susitelkti naujiems siekiams ir kovai už naujas darbo pergales, kurioms ryškų kelią prieš 64 metus nušvietė Spalio revoliucijos ugnys, kurioms ženklias gaires nurodė istorinis TSKP XXVI suvažiavimas.

MEDIS IR ŠAKNYS

SUSIMĄSTYMAS PRIE
NAUJO NAMO

Šį rytą komunistas Kazimieras Sudeikis dar su pribrėkšmiu prie savo naujojo erdvaus namo iškels vėlavą. Kaip ir ne vienas jo kaimynas naujakuris. Siandien išgrąžėjusi „Gintaro“ kolūkio Janušavos gyvenvietė vėlavų raudonio nutvieksta, nes visos vėlavos mėgsta aukštį.

Naujas namas, o tuo labiau tik kelių pastarųjų metų bėgime it didžiulė paukščių išsiskleidusi nauja šiuolaikinė gyvenvietė — gali nedžiuginti tik labai nykios ir niūrios stelos žmogaus. Nes kaip yra pasakęs vienas rašytojas, žodyje statyti visada gyvena žmogaus viltis, jo optimizmas, jo laimė.

Nesvetimas tasai gražus žodis ir Kazimierui Sudeikiui. Ne, ne todėl, jog dar nė gerų metų nebus, kaip naująjį namą įsirengė. Sudeikio rankoms likimas lėmė nepalyginamai daugiau — statyti mūsų gražią šiandieną. Būti pirmose gretose tų, kurie kaip sunkią velėną praplėšė pirmųjų kolektyvizacijos metų negandas, kurie paskui ant savo pečių gimtinės kaimą kantriai nunešė Didžiojo Spalio idėjų nušviestu keliu.

„Ką bešnekėt — būta sunkių kaimui laikų. Kai karą užbaigęs Cekoslovakijoje Kazimieras pargrįžo į namus, gimtinė dar tik kėlėsi naujam gyvenimui. Nusivilkęs kario milinę, stvėrėsi plūgo. Sudeikiai nuo seno buvo įpratę žemę vien savo prakaitu aplaistyti, nemėgo pelytėti iš svetimo darbo. 1948 metų vidurvasarį per Kavarsko valsčių nuėjo kalbos apie kolektyvizaciją. Kaimas dvejojo, sodiečiai nepatikliai dairėsi vienas į kitą, o Kazimieras Sudeikis buvo su tais, kurie patys pirmieji suvokė, kad ateitis priklauso kolūkiams. Kai pirmajame susirinkime pradėjo aiškintis, kas iš kolūkio narių mokėčiausias, paaiškėjo, kad Sudeikis — turėjo 4 klasių baigimo pažymėjimą. Tai būsi sąskaitininku, — nusprendė kaimynai. O kad reikia-

mų žinių įgytų, pasiuntė į poros mėnesių kursą... Kartą į pirmąjį Kavarsko valsčiaus ūkį iš sostinės atvyko korespondentas. Jis ilgai sukirojo apie du mėslą mėžiančius vyrus, galop paklausė: kur jūsų ūkio valdžia? Mes, — atsakė tie du. Darbo rankų trūko, tai kolūkio pirmininkui ir sąskaitininkui Kazimierui Sudeikiui dažnai tekdavo ir arti, ir laukus tręšti. Tokia buvo pradžia...

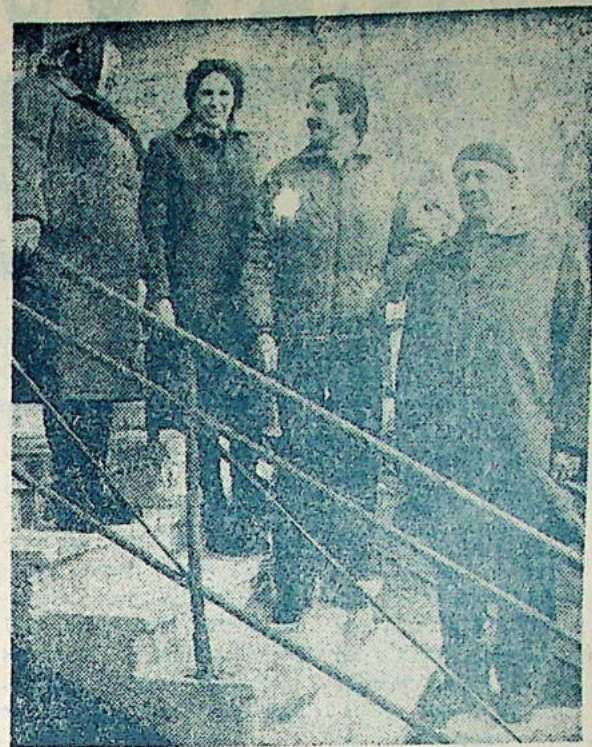
Dabar Kazimiero Sudeikio akys dažniau juokiasi, negu liūdi, dažniau linksmos, negu susirūpinusios. Siandien „Gintaro“ kolūkis skaičiuoja jau trisdešimt trečiuosius savo gyvavimo metus. Daug nuosirdaus darbo metų jam atidavė ir Kazimieras. Nebe pirmi metai jau kaip pensininkas, bet kasryt takas jį tebeveda į ūkio buhalteriją.

Siandien prie naujo dviaukščio komunisto Kazimiero Sudeikio namo plevėna vėliava. Vėlavų raudoni nutvieksta ir visa naujoji Janušavos gyvenvietė, išsištiebusi ten, kur anuomet driekėsi Sudeikių šeimos laukai. Tik dabar visų žemdirbiškųjų godų ir vilčių pasaulis nepalyginamai didesnis. Gal lygiai toks pat didžiulis, kaip pati žemė.

ATSIKARTOJIMAS

Seštajame mūsų amžiaus dešimtmetyje gimusiai kartai, žinia, pasisekė kur kas labiau, negu josios tėvams. Ji augo ir brendo vargo asarų inaičių tik tėvų prisiminimuose, prakaitu laistomą žemę — tik filmuose. Neatsitiktinai ir vaikų supratime darbas kitąsyk turi visai kitokį skonį ir kvapą. Tačiau dėl savųjų Sudeikiams jaudintis nereikia: anot aukštaičių, visi tvarkoj...

Vyriausiasis — Algimantas — kaip ir tėvas, komunistas. 1970 metais baigė Kavarsko vidurinę, o dar po penkerių metų — su ūkio siuntimu — Lietuvos žemės ūkio akademiją. Į gimtinę sugrįžo su ekonomisto dip-

Stasė ir Kazimieras Sudeikiai su dukra Gražina ir sūnumi Algimantu.

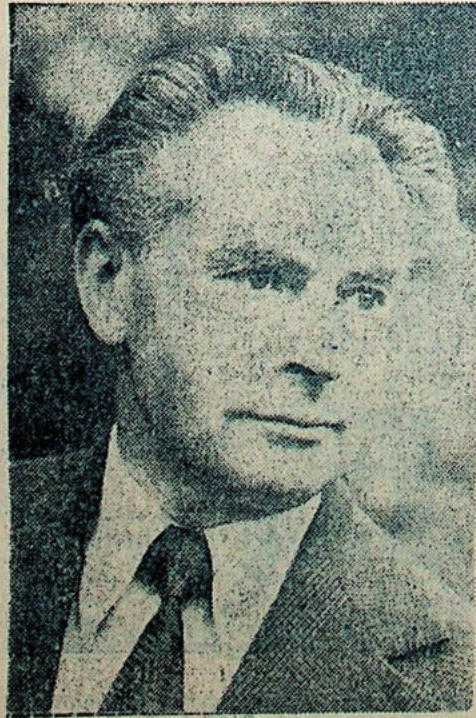
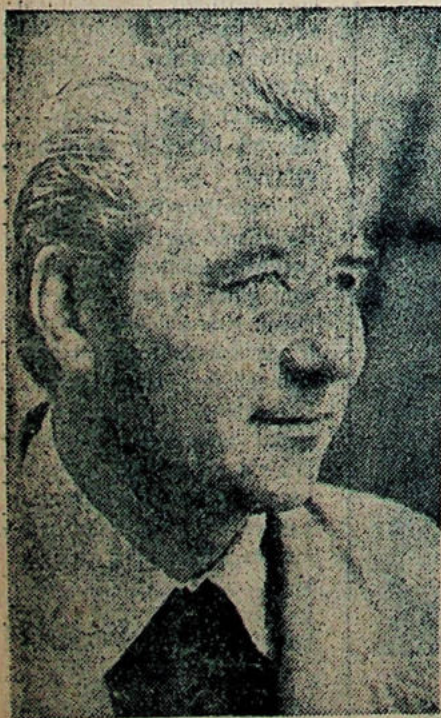
lomu. Bedirbdamas velkiai apsižiūrėjo, kad čia pat po „Gintaro“ sukasi viena daili mergaitė, matyt, paties likimo skirtoji: netrukus į tėvų namus parvedė marčią Eugeniją, ūkio želdinių technikę... Paskui kiek nelauktaiteko paragauti kareiviškos duonos, o vos tik nusivilkus Tarybinės Armijos karininko mundurą, anų metų lapkričioje, gintariečių kaimynystėje prigludusio „Svyturio“ kolūkio komunistai Algimantą išsirinko savo pirminės partinės organizacijos sekretoriumi. Dabar dirba „Svyturyje“, o gyvena, kaip gyvenęs, Janušavoje, kur po erdvios naujosios tėvų pirkios stogu gerai dera vaikų jaunystė ir išmintinga tėvų patirtis. Tiesą sakant, Kazimieras Sudeikis savo vyriausiajam neretai mėgsta priminti: darbą turi labai atsakingą, o

patirties dar nedaug. Dirbk ne skambiais žodžiais, įmantriom dienotvarkėm, o žmogiškuoju paprastumu pasiremdamas, neužmiršdamas pasižiūrėti ir įsiklausyti į kitus, neįsikalk sau į galvą esąs viršūnėje, nes tuomet žmogus dažniausiai nebepajėgia eiti pirmyn...

Kaip viską mum atiduoda tėvai — ne tik veido bruožus, bet ir savo būdo savybes, gyvenimo ir žmonių vertinimo sampratą!

Kitiems saviškiams senasis Sudeikis vėlgi mėgsta priminti: gyvenime labai svarbu žinoti, kas tu esi ir ką gali. Gal todėl ir antrasis sūnus, puikiais pažymiais baigęs vidurinę, taip pat laimės toli nesivaike — į gimtąjį kolūkį nuėjo dirbti vai-

nukelto 14 pusl.

Vieni aktyviausių Kavarsko apylinkės Tarybos deputatų: (iš kairės į dešinę) Staškūniškio tarybinio ūkio meistras reguliuotojas, apylinkės vykdomojo komiteto narys Bronius Gabrys, „Gintaro“ kolūkio saugumo technikos inžinierius, apylinkės liaudies kontrolės grupės pirmininkas Jonas Abarius, „Atžalyno“ kolūkio buhalterė, centrinės gyvenvietės deputatų grupės pirmininkė Elena Kiškienė, Jakšiškio tarybinio ūkio mechanizatorius Stasys Satkevičius.

J. Junevičiaus nuotraukos

Sutelktomis pastangomis

Rajono darbo žmonės, vykdydami TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus, naujais darbo laimėjimais pasitinka Didžiojo Spalio 64-ąsias metines. Kaip sekasi vykdyti penkmečio pirmųjų užduotis Statybinių medžiagų kombinato dirbančiųjų kolektyvui, mūsų korespondentas JONAS JUNEVIČIUS paprašė pasidalinti mintimis šio kombinato direktorių GINTAUTĄ VERTELKĄ.

KORESPONDENTAS: Tikriausiai jau žinomi šių metų dešimties mėnesių gamybos rezultatai. Tad su kokiais laimėjimais sutinkate Didįjį Spalį?

G. VERTELKA: Pirmiausia, matyt, derėtų pasidžiaugti mūsų plytų gamybos cechų dirbančiųjų triušo valaisiais. Į respublikos statybas šiemet jau iškeliavo 25,2 milijono plytų. Pagaminę virš plano 2,6 milijono plytų, jų gamintojai beveik visų mėnesių aplenkia grafiką. Kombinate akivaizdūs teigiami poslinkiai, lyginant šiemetinius rezultatus su pernykščiais. Antai, prekinės produkcijos gamyba ūgtelėjo 9,6, jos realizacija — 7 procentais. Šitie poslinkiai leidžia realiai tikėtis, kad įvykdysime šio penkmečio pirmiesiems metams prisiimtus socialistinius įsipareigojimus.

KORESPONDENTAS: Minėti pasiekimai, be abejonės, pirmiausia slejasi su nuosirdžiu SMK kolektyve triūsančių žmonių darbu...

G. VERTELKA: Išties galima didžiuotis darbščiais, sąžiningais mūsų kolektyvo nariais. Visų nesuminėsi, dauguma statybinių medžiagų gamintojų duoną valgo nebe pirmas dešimtmetis. Tai sakydamas turiu galvoje dabartinius socialistinio lenktyniavimo nugalėtojus — Rubikių cecho plytų statikę Emiliją Sukiene, išdirbio normas vykdančią 127,5 procento, Vikonių cecho plytų nukrovėją Leoną Zemaitį, Rubikių cecho įrengimų dirbintoją, Garbės ženklą ordinarą Albiną Labeiką, smėlio karjero ekskavatorininką Kęstutį Siaučiulį. Daug gerų galima pasakyti apie „Kvarco“ cecho šaltkalvius Petrą Prusakovą, komunistą Bronių Magylą, Vikonių cecho dirbančiuosius Joną Urmoną, Vytautą Vaitiekūną, Domicelę Miltinienę, rubikiečius Filomeną Raugalienę, Leoną Dambrauską, Vladą Striuką. Rubikių ceche pastoviai pirmauja meistrės Veronikos Sarskienės pamai-

na, kuriai Spalio švenčių proga bus suteiktas komunistinio darbo brigados vardas. Beje, norėčiau paminėti ir mūsų jaunų komunistų Rubikių bei Vikonių cechų vėrininkų Povilo Sapkausko ir Ričardo Dapkaus pastangas. Jie šeiminingai tvarkosi cechuose, reiškiasi kaip perspektyvūs gamybos organizatoriai, randantys bendrą kalbą su žmonėmis. Norisi pažymėti, jog Vikonių ceche sėkmingai įsisavinta dirbtinio granito gamyba, o „Kvarco“ ceche seni įrengimai palaipsniui keičiami naujais.

KORESPONDENTAS: Norėčiau sužinoti, kaip kolektyve, gerėjant reikalams gamybos srityje, lygiagrečiai sprendžiamos socialinio vystymo problemos?

G. VERTELKA: Lyginant su praėjusiais metais, darbo našumas kombinate išaugo 10 proc., o tas, be abejo, įgalino kilti ir darbo užmokesčiui. Per devynis šių metų mėnesius vidutiniškai kiekvieno dirbančiojo darbo užmokestis ūgtelėjo 17 rublių ir pasiekė 180 rublių ribą.

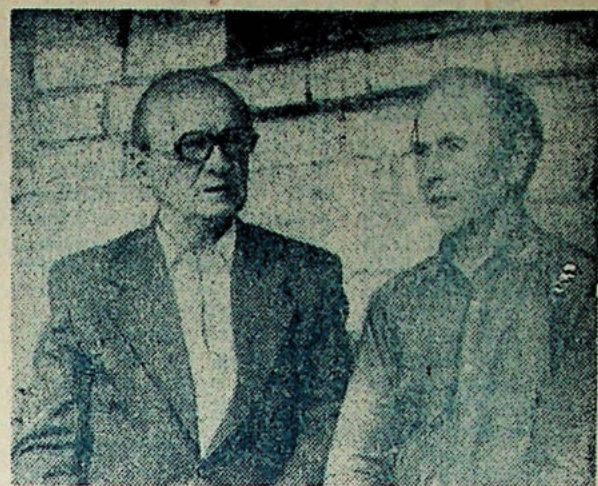
Mūsų kolektyvo nariai pagal galimybes aprūpinti gyvenamuoju plotu, ir atiteityje gyvenimo sąlygos pastebimai gerės. Siuo metu baigiamas statyti keturių butų gyvenamas namas Anykščiųose. Gyvenamieji namai bus statomi kasmet.

Mūsų dirbantieji moka ne tik šauniai dirbti, bet ir prasmingai ilsėtis. Pavasarį grupė dirbančiųjų pabuvojo Gruzijoje, rubikiečiai praeitą savaitę susipažino su broliškosios Baltarusijos sostine Minsku. Sudarytos visos sąlygos pasinaudoti gydymaisiais bei poilsiniais keliais.

Veteranai lieka rikiuotėje

„Lenino keliu“ kolūkio Kunigiškių kaimas garsėja savo revoliucine praeimi, savo žmonėmis, kurie tapo žymiais revoliucinio judėjimo dalyviais. Komunistų partijos aktyvistais, kovotojais už žviesų rytojų. Tarp žymiausių Tarybų Sąjungos Komunistų partijos idėjų sklaidėjų šiandien su didele pagarba tariausi penkių brolių Matulionių — Roberto, Algirdo, Edvardo, Alfonso, Petro vardai.

Jų tėvas Antanas Matulionis, 1920 metais su šeima grįžęs iš Petrogrado, kur jis dirbo laivu statykoje, karštai prijautė Tarybų valdžiai, suprato darbininkų klasės kovą ir jos tikslus. Gerai mokėdamas rusų kalbą, jis versdavo jaunimui, pagrindininkams slapta gautus „Pravdos“ egzempliorius, kitą literatūrą. Kaip stiprios ažuolo atžalos iš galingo kamieno augo ir brendo penki jo sūnūs — revoliucinio judėjimo dalyviai. Kiekvieno iš penkių brolių biografija — tai tarsi įdomios knygos puslapiai, nes jų gyvenimas buvo kupinas pergyvenimų, įvykių. Ne kartą broliai Matulioniai yra lankęsi kolūkyje, susitikę su savo žemiečiais. Daug vertingos medžiagos, prisiminimų jie yra paskelbę periodinėje spaudoje. Buvęs Lietuvos TSR Miškų ūkio ir miško pramonės ministras Algirdas Matulionis nemažai nuotraukų, prisiminimų yra pateikęs „Lenino keliu“ kolūkio pirminei komjaunimo organizacijai. Su kolūkiu tamprius ryšius dabar palaiko respublikos nusipelnęs mellowatorius Robertas Matulionis, LTSR Mokslo Akadmedijos Chemijos ir chemijos tech-

Autoriaus nuotraukoje: Edvardas Matulionis (kairėje) kalbasi su nusipelnusiu „Lenino keliu“ kolūkio kolūkiečiu Jonu Baltuška.

nologijos instituto skyriaus vedėjas Edvardas Matulionis. Stai, E. Matulionis prieš kurį laiką ūkyje aplankė senuosius Kunigiškių kaimo gyventojus, rinko jų prisiminimus apie aktyvų revoliucinio judėjimo dalyvį Kazį Baltušką. Besikalbant su senaisiais kunigiškiais išaiškėjo įdomus faktas: susitikti su pažangiais žmonėmis čia buvo atvykęs žymus revoliucionierius Vincas Mickevičius-Kapsukas. Iš atminties išdilo tikslūs datos, smulkios praeities dienų detalės, tačiau visi puikliausiai prisimena revoliucionieriaus V. Mickevičiaus-Kapsuko pasakytus žodžius, kad jau aušta naujas rytas, ateina laisvės diena...

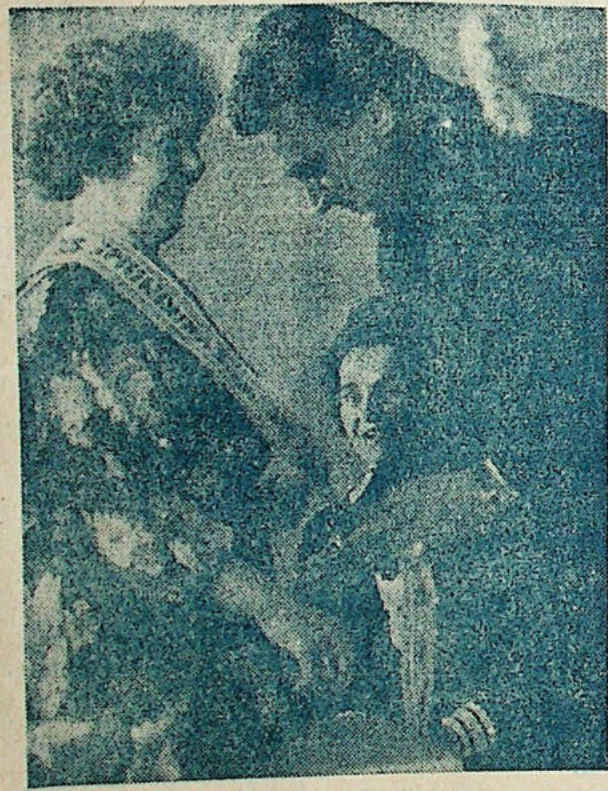
E. Matulionis yra parašęs nemažai prisiminimų apie savo jaunystės dienas, Kun-

giškių, Kamajų, Svėdasų ir kituose kaimuose veikusias pagrindines komjaunimo ir komunistines kuopeles. R. Matulionis turi sukaupęs nuotraukų, periodikoje skelbtų straipsnių, pasakojančių apie gimtojo kaimo praeitį, jo žmones.

Šių ir kitų veteranų prisiminimai, įvairūs dokumentai labai daug padeda auklėti žemdirbius karine-patriotine, internacionaline dvasia, labai praturtina dabar rašomos kolūkio istorijos puslapius. Jie labai praturtins ir būsimąjo kolūkio muziejaus ekspoziciją.

Džiugu, kad kovų veteranai neišsina j atsargą, o lieka rikiuotėje, kaip ir anksčiau, savo jaunystės metais.

Vyt. Bagdonas

Trisdešimt du metus Genė Galinienė sąžiningai melžė ūkio karves, šiame darbe susilaukė aukščiausio Tėvynės įvertinimo, Socialistinio Darbo Didvyrės vardo. Neseniai šią darbščią moterį, aktyvią visuomenininkę, jaunimo globotoją Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio dirbančiųjų kolektyvas iškilmingai palydėjo į užtarnautą poilsį.
J. JUNEVIČIAUS nuotraukoje: ūkio direktoriaus pavaduotojas Vytautas Pavilanskas jubiliatel užriša tautinę juostą.

DARBŠTIEMS NĖRA BLOGŲ METŲ

Nelengvas buvo šio penkmečio startas mūsų, kaip ir kitų ūkių, gyvulių augintojams. Žiemojimą buvome įpusėję, turėdami gana ribotus pašarų išteklius. Tačiau fermose triušiančių žmonių darbštumas, atkaklumas, per ilgus metus sukauptas gyvulių priežiūros patyrimas padėjo mums sunkumams įveikti ir, pasinaudojant palankesniu vasaros laikotarpiu, padidinti pieno bei mėsos gamybą. Džiaugiamės tuo, kad Spalio švenčių išvakarėse mūsų kolektyvo pastangos buvo gerai įvertintos: trečiosios ekonominės grupės rajono ūkių socialistiniame

Pasakoja Tautvyllis Balna, „Gimtosios žemės“ kolūkio vyr. zootechnikas

lenktyniavime iškovojoje pirmąją vietą už gyvulininkystės produktų gamybos rezultatus.

Sėkmę kiaulienos gamyboje visų pirmiausia nulėmė triušas tų žmonių, kurie prižiūri veislinį bandos branduolį. Jų tarpe stropumu ir sumanumu itin pasižymėjo yra Baltramiejus Indilas ir Janina Narkevičienė, kurie už pernykščių metų rezultatus Visasąjunginėje liaudies ūkio pasiekimų parodoje apdovanoti vertingomis

dovanomis ir bronzos medaliais. Abu šie darbštuoliai fermoje triūsia jau šešioliktus-septynioliktus metus, yra pelnę antrosios klasės gyvulininkystės meistrų vardus. Gerais darbo rodikliais jie sutinka ir šias Spalio šventes. Per pirmuosius 9 šių metų mėnesius Janina Narkevičienė išaugino 687 paršelius, vidutinis nujunkomo paršelio svoris jos grupėje — 18,7 kg. Baltramiejus Indilas atitinkamai užaugino 678 paršelius, kurie nujun-

kyti vidutiniškai svėrė po 19,1 kg. Šių ir kitų veislinių kiaulių augintojų pastangomis iki pastarojo mėnesio kiaulių bandą pavyko padidinti iki 3438 — tai yra 118 kiaulių daugiau, negu laikėme pernai paskutinio metų ketvirčio pradžioje. Todėl atitinkamai šiemet tikimės padidinti ir kiaulienos gamybą. Savo socialistinius įsipareigojimus sėkmingai vykdo penimų kiaulių šėrėjos Janina Serelienė, Vera Jupatova, Tiesa, kaip ir kiti ūkiai, žiemojimo laikotarpiui mažoka turėjime koncentruotų pašarų, bet veislinių kiaulių bandai skirtas pašarų atsargas papildė tranšėjoje sušalęs kombinuotas silosas.

Sėkmingai klostosi reikalai mūsų kolūkio pieno fermoje. Karvių produktyvumas per pirmuosius 9 šių metų mėnesius buvo 132 kg didesnis, negu per tą patį laikotarpį pernai. Ši gerą noslinkį nulėmė keletas veiksnių. Per praeitą žiemą karves išlaikėme neblogai imitusias ir anksčiau, negu bet kuriais kitais metais, išgėmėme į ganvklą. Galvijų bandos reprodukcijos klausimus labai rūpestingai tvarko zootechnikai selekcininkai Albinas Varnas ir Bronė Kie-

Geriausią ekonominį rodiklį pieno ir mėsos gamyboje per tris šių metų ketvirčius pasiekė „Anykščių šilelio“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojų kolektyvas, mėsos pardavimo valstybei planą įvykdęs 126, pieno — 107 procentais. Šilielečiai tapo socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais klauilienos mėsos gamyboje bei remontuojant ir laikant techniką. Grupė šio ūkio žemdirbių profesinės šventės proga buvo apdovanoti TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodos medaliais.

J. Junevičiaus nuotraukoje: grupė „Anykščių šilelio“ kolūkio darbo pirmūnų (iš kairės) gyvulininkystės darbuotojai Liuda Skujienė, Bronius Strazdas, vyr. zootechnikė Elvyra Visockienė, mechanizatorius Albinas Strazdas, gyvulininkystės darbuotojos Ona Grinienė ir Danutė Sriubienė.

nukeltai 4 pusl.

KOLEKTYVINIS DARBAS

MEDIS IR ŠAKNYs

atkelta iš 2 pusl.

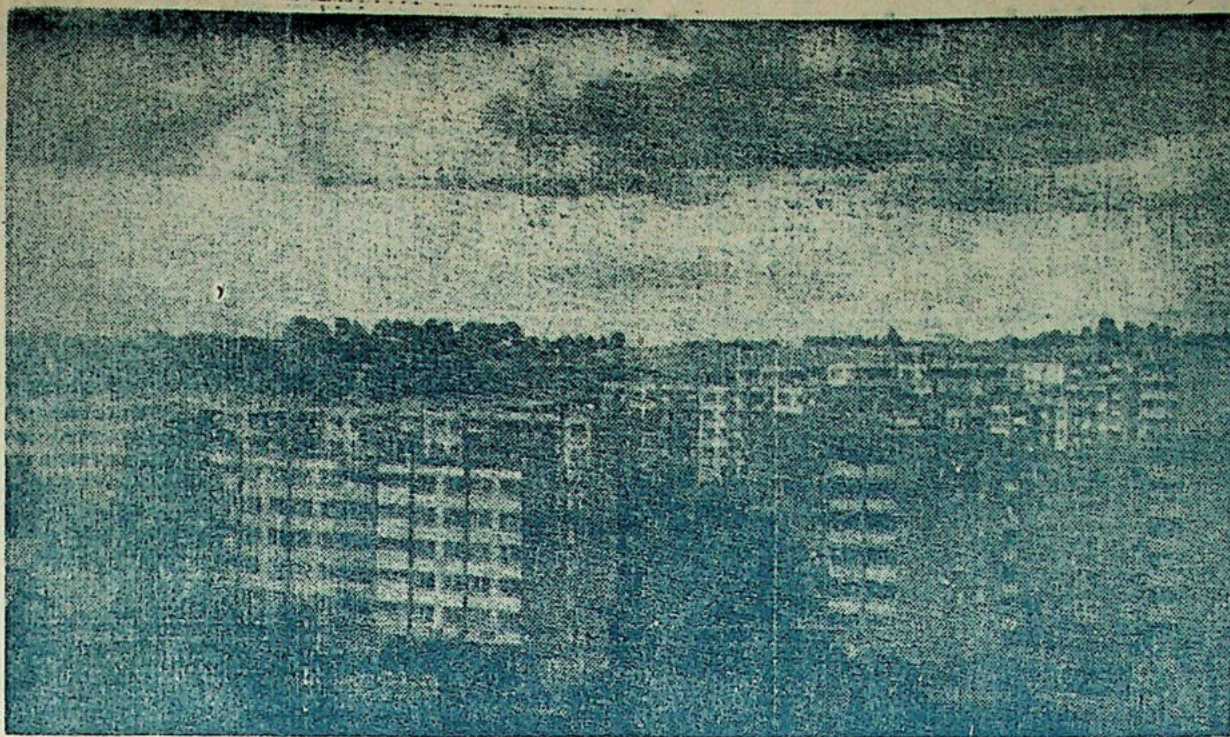
ruotojų. Atitarnavo armijoje — vėl šita. Į vyresnįjį brolių nusizūrijęs, sukūrė šeimą. Žmonos vėlgi už jūrų marių neieškojo. Prieš kurį laiką Stasys neakivaizdinio būdu pradėjo mokytis. Ukmergės žemės ūkio mechanizacijos technikume. Ne todėl, kad viršininkauti būtų užsigelęs — kai mokslo daugiau, patį lengviau. Kita vertus, jau dabar žemdirbiams pagalbon ateina kaskart vis sudėtingesnė technika. O kokio ji bus, sakykim, po dešimties, penkto dešimties metų? Jai valdyti šlandieninių sugebėjimų gali nebepakakti. Tai argi... Stasio sėkimas semtis naujų mokslo žinių nedvelkia rimtu ir protingu ateities laukimu?

Užaugino Kazimieras Sudeikis ir dukrą kaip liepą. Dabar Gražina ištėkėjusi už atropaus ir nuovokaus mechanizatoriaus Romo Mėžvinskio, augina pusantrų metų Vytuką, o sugavus laisvą valandėlę, palinksta prie vadovėlių. Tiesa, ji jau yra baigusi Panevėžio hidromelioracijos technikumą, porą

metų vaikščiojo su niveliu po melioruojamus laukus, bet dėl sveikatos teko to darbo atsisakyti. Tai nutarė neakivaizdinio būdu pradėti mokytis Vilniaus buhalterinės apskaitos technikume. Tame pačiame, kurį jau penkiasdešimt metų turėdamas, užbalgė jos tėvas. Toks visų Sudeikių apgalvotas požiūris į ateitį negali nežavėti. Ir kas svarbiausia, jie tos ateities nelaukia, o visu savo jaunatvišku veržlumu skuba pasitikti.

Visi trys Sudeikių vaikai nenuskrido kaip lengvos sėklos pavėjui, o tvirtai suleido šaknis šalia tėvų namų, čia jaučiasi suradę savo tikrąją laimę. Yra toks pasakymas: tėvai stiprūs mūsų stiprumu, mūsų laime jie laimingi. Ar ne šitai tėvai atsikartoja savo vaikuose?

Laimis Valtonis „Gintaro“ kolūkis

Anykščių miesto Ramybės kvartale, išaugusiame pastarojame dešimtmetyje, jau gyvena daugiau kaip pusantro tūkstančio anykštiečių. J. Junevičiaus nuotrauka

DARBŠTIEMS NĖRA BLOGŲ METŲ

atkelta iš 3 pusl.

Artėjant rašytojo jubiliejui

Anykščių 2-oje vidurinėje mokykloje prasidėjo renginiai, skirti artėjančiam A. Vienuolio gimimo 100-ųjų metų jubiliejui. Į susirinkimą su vyresniųjų klasių moksleiviais bei mokytojais atvyko rašytojo sūnus Stasys Zukauskas ir sūnėnas Rapolas Saltenis, lydimi A. Vienuolio memorialinio muziejaus direktorės T. Mikėliūnaitės.

Stasys Zukauskas, pasekęs tėvo pėdomis, tapo farmacininku ir ilgą laiką dirbo Platelių valstines vedėju. Jis žinomas kaip buiravimo pradininkas Lietuvoje, didelis šios sporto šakos entuziastas, dabar gyvenantis Kaune. Svečias prisiminė tolimos vaikystės epizodus, papasakojo apie A. Vienuolį.

Lietuvių kalbos mokytojas Rapolas Saltenis gerai pažįstamas vyresnės kartos anykštiečiams, ne viena yra ir mokykla, kaip kad mokytojus liuanistus P. Strazdą ir V. Bražėną. Rašytojo vyresniosios sesers sūnus R. Saltenis, dabar gyvenantis Utenoje, paruošė atsiminimų apie dėdę knygą. Mokytojas papasakojo apie nuoširdų bendradarbiavimą su A. Vienuolio šeima, skaitė ištraukas iš neseniai surasto rankraščio — rašytojo atsiminimų apie ankstyvos vaikystės dienas — dar niekur neskeltą kūrinio.

Susitikimo pabaigoje moksleiviai A. Vitkūnaitė ir V. Ražanas perskaitė A. Vienuolio apsakymų ištraukėles.

Iki rašytojo gimimo šimtu metų minėjimo mokykloje dar įvyks ne viena įdomi popietė, skirta šiam jubiliejui.

T. Kontrimavičius

lienė. Pernai iš kiekvieno 100 karvių pavyko gauti po 90 veršelių. Kasmet, atnaujindami karvių bandą, įvedame trečdalią pirmaveršių. Produktyvias telyčias šiam tikslui išaugina šerėjos Milė, Kazlauskienė, Marytė Kaplerienė, Regina Barauskienė, Genė Lukavičienė. Ir vis dėlto, labiausiai karvių produktyvumo išryškėjęs priklauso nuo patios melžėjos melstriškumo, jos sugebėjimo prižiūrėti gyvulius. Nebe pirmus metus po 4000 kg pieno vidutiniškai iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžia Janina Cernienė, Būdinga. Jų šį moteris labai tiksliai atlieka mechanizuoto melžimo operacijas, atidžiai stebi karvių sveikatą, būklę. Jos grupėje praktiškai netenka brokuoti dėl susirgimų jaunų gyvulių, todėl šios grupės brandulio sudaro 5—7 laktacijos karvės, kurių produktyvumas patį didžiausias. Siekiame, kad šitai prižiūrėti gyvulius išmokyti visos melžėjos ir vyresnio, paties produktyviausio amžiaus karvių dalis bandoje padidėtų. Didesnį pastangas šia linkme įveda melžėjos Aleksandra Alioš-

kina, Nina Jupatova, Albina Bačkulienė, Zoja Gavrilova. Nastė Butkevičienė. Pieno fermos kolektyvo artimiausias tikslas — pasiekti išmilžius vidutiniškai iš kiekvienos karvės po 3500 kg pieno per metus. Lygia greta augalininkystės padalinio žmonės daug trūso įveda pašarų bazę stiprinti. Šiemet vidutiniškai kiekvienai karvei paruošta po 2 tonas gero šieno — tai gera paspartis melžėjų užmojams įgyvendinti.

Per X penkmetį nemaža nuveikėme, gerindami gyvulių augintojų darbo ir buities sąlygas. Visose stambiose karvėse dabar veikia pieno linijos, fermose mechanizuoti pagrindiniai gyvulių priežiūros, mėsos šalinimo darbai, įrengti jaukūs poilsio kambariai, buitinės patalpos. Didžioji dauguma gyvulių augintojų kas savaitę turi po 2 poilsio dienas — tad jiems lieka laiko ir namus jaukiai sutvarkyti, ir į kultūrinius renginius įvykti. Neatsitiktinai dažnas viešintikių svečias, stebėjęs miestelio pakraštį, grožisi dailia Vlados Juknevičienės sodyba. Ši kaulių sėrėja — gražiausios gatvės sodybos konkurencijai. Dar aktyviau įsijungs į apy-

linkės žmonių kultūrinę veiklą mūsų gyvulių augintojai, kai rikiuotės stas erdvūs kultūros namai, kuriems statybininkai jau uždegę stogą.

Gyvulininkystė, kaip pabrėžia partijos XXVI suvažiavimo nutarimuose — sparčiuoju darbo frontu kaimo, tad šiame bare trūšiančioms žmonėms kolūkių valdyba, visuomeninės organizacijos nuolat rodo didelę pagarbą ir rūpestį. Tai skatina gyvulių augintojų sūnus ir dukras rinktis tėvų profesijas. Melžėjos ir pašarų dalytojos Stėfos ir Jono Cerskų sūnus Viktoras, įsigijęs zootechniko specialybę, grįžo į glimtąjį kolūkį dirbti fermos vedėju. Tokia pat profesiją pasirinko jau minėtos darbo pirmūnės Janinos Narkevičienės dukterė Bronė. Prieš dvejus metus, baigusi Šlapaberžės KPTM, grįžo pas mus gyvulių augintojų Reginos ir Vytauto Pavinkšnių dukterė Ada. Jaunai melžėjai, puikiai nusimanančiai apie fermų techniką, netrukus buvo patikėta prižiūrėti pieno linijas. Tikimės, jog šiuo keliu pasuks ir didesnis kolūkių jaunimo būrys. Jų rankomis bus lemta įgyvendinti tolimesnius darbo kultūros kėlimo fermose, gyvulininkystės intensyvinimo uždavinius.

Už gražią aplinką

Eiliname aplinkos tvarkymo rajono komisijos posėdyje buvo išklaušta Kavarsko apylinkės ir miesto LDT vykdomųjų komitetų pirmininkų A. Bucilinos ir V. Bartkaus, o taip pat Staškūniškio tarybinio ūkio direktoriaus J. Janyšiaus ir „Gintaro“ kolūkių pirmininko pavaduotojo Vyt. Krasausko informacija, kaip šioje apylinkėje, ūkiuose ir Kavarske vykdomas rajono LDT vykdomojo komiteto sprendimas aplinkos tvarkymo klausimu. Buvo pažymėta, kad Kavarsko mieste ir apylinkėje jaučiami tam tikri poslinkiai tvarkant sodybas, kelius, pakeles, aplinką apie visuomeninius pastatus. Ypač tas ryškų „Gintaro“ kolūkyje. Šio kolūkių vadovai suruošė kolūkiečiams ekskursiją po gražiausias respublikos sodybas, kurios metu kolūkiečiai pamatė ir sužinojo daug naujo, kaip sukurti gražią sodybos aplinką. Dkyje kasmet vyksta gražiausios sodybos konkursas. Be to, iš ūkio aktyvo sudaryta komisija lankosi labiausiai apleistose sodybose, patarė jų šeimininkams, kaip tvarkytis.

Sis tas nuveikta ir Staškūniškio tarybiniam ūkyje.

Bet tiek mieste, tiek apylinkėje yra dar labai daug neatidėliotinai tvarkytino ir gražintino. Kaip pabrėžė savo pasisakymuose rajono architektė V. Butkuvienė, AKV viršininkas R. Kuzma, Sanitarinės epidemiologinės stoties vyr. gydytoja D. Sprindžiukienė, dar vis pasigendama vertingesnių ir geriau išplanuotų želdinių Staškūniškio tarybinio ūkio centre — Antruosiuose Svirnuose. Ne visur deramai prižiūrimos pakeles. Reikėtų pvesti Kavarsko miesto ar kuriai nors apylinkės mokyklai pastoviai prižiūrėti rajono ribą ženklinančius statinius. Beje, blogas vaizdas prie šios rūšies statinių ir ant ribos su Kupiškio rajonu.

Aplinkos tvarkymo komisija nurodė eilę neatidėliotinų darbų, kuriuos atlikti turės Kavarsko miesto bei apylinkės vykdomieji komitetai ir šios apylinkės ūkiai.

Posėdyje kalbėjo rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja O. Galiauskaitė.

Z. Juozaitis

Redaktorius ST. VINCIONAS

Telkioja

Nuoširdžiai dėkoju Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo autotransporto darbuotojams, benzovežių vairuotojams, administracijai, profsąjunginei organizacijai, kaimynams, draugams, giminiams, kurie užjautė sunkią gyvenimą valandą, laidojant mylimą mamytę.

Algis Zilinskas

IRUTEI GRAZIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiam nuoširdžią užuojautą ir liūdim kartū.

Bendradarbės

Reiškiam nuoširdžią užuojautą MYKOLUI MEZVINSKUI dėl mylimo tėvelio mirties. „Anykščių šilėlio“ kolūkių gyvulininkystės darbuotojai ir specialistai

Nuoširdžiai užjaučiame IRUTĘ GRAZIENĘ, mirus mylimam tėveliui. Prekybos bazės darbuotojai

Mirus BALIUI MEZVINSKUI, nuoširdžiai užjaučiame velionio šeimą ir artimuosius. „Anykščių šilėlio“ kolūkių valdyba ir profsąjunginė organizacija

Nuoširdžiai užjaučiame VIDMANTĄ ZEMAITĮ, mylimam tėveliui mirus. Anykščių MSMV vairuotojų kolektyvas

VIDMANTUI ZEMAITIUI Mirtis atėmė iš Tavo mylimą žmogų — tėvelį. Nuoširdžiai užjaučiame ir liūdim kartu. MSMV kalkintojų spec. brigados darbuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame ROMUTĘ KALINAUSKIENĘ, mylimai motinai mirus. Anykščių rajono žemės ūkio valdybos pirminė partinė organizacija

ROMUTEI KALINAUSKIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Butkal, Bružai, Mišlūnienė, Gudonienė, Anūnai

ROMUTEI KALINAUSKIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytę. Laipinės gyventojai

VIDMANTUI ZEMAITIUI Tegu mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodina Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui. Mechanizatorių gatvės namo Nr. 17 gyventojai

VIDMANTUI ZEMAITIUI Dėl mylimo tėvelio mirties reiškiam nuoširdžią užuojautą. MSMV pirminė partinė organizacija

GENOVAITEI KAROSIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Turgaus gatvės namo Nr. 2 gyventojai

ELENAI POCIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Butkal, Bružai, Mišlūnienė, Gudonienė, Anūnai

234930, Anykščiai, Šagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган: Аникшяйского районного комитета КП Литвы и Аникшяйского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винцянас, г. Аникшяй (на литовском языке)

SPAUDINAMA ROTACINE MAŠINA, PUSĖ „Pravdos“ formato. Tiražas 11 264. Užsak. Nr. 1844. Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuovė J. Janonio 31. Indeksas 87262.